

in trgovcev s hmeljem. Konference so se udeležili tudi delegatje trgovskih zbornic. Ljubljansko zbornico TOI je zastopal tajnik gosp. Mohorič. Hmeljarsko društvo za Slovenijo gg. E. Kukec in V. Senica, trgovino gg. Piršek in Vok. Savez hmeljarskih producentov v Vojvodini pa dr. Kovačević. Konferenco je otvoril minister dr. Stankovič, ki je uvodoma naglasil, da je namen te konference predvsem ta, da se prouči načrt uredbe o uvedbi obveznega signiranja kvalitetnega hmelja ter je izrazil nado, da bo konferenca spravila v sklad interese producentov in trgovcev. Predsedoval je konferenci načelnik kmetijskega ministrstva g. Gjurič. Referent za hmeljarstvo v ministertvu za kmetijstvo g. inž. Teršan je podal obširno poročilo o dosedanjem delu ministrstva na tem polju ter o regulaciji tega vprašanja v drugih državah, zlasti v Čehoslovaški. V Čehoslovaški se je leta 1919 vpeljalo signiranje hmelja, da se ne bi domači hmelj pomešal z manjvrednim tujem hmeljem ter se potem prodal kot čehoslovaški hmelj. To bi bila velika škoda za dober sloves čehoslovaškega hmelja. Kar se dostaje jugoslovanskega hmelja, se ga 90% izvažava v inozemstvo, domače pivovarne pa uporabljajo češki hmelj, češ, da je boljši. Ker se največji del našega hmelja izvažava v inozemstvo, je treba našemu hmelju v inozemstvu ustvariti dobro ime. Zato je ministertvo poljedelstva izdelalo načrt o obveznem signiranju hmelja, in sicer ne vsega hmelja, kakor v Čehoslovaški, marveč samo kvalitetnega hmelja (hmelja boljše vrste).

Na to poročilo se je razvnela živahna razprava o tej stvari. Zastopniki producentov (pridelovalcev) hmelja so se izjavili za signiranje, zastopniki trgovcev in prekupecev pa proti njemu. Naposled se je sklenilo, da se načrt o obveznem signiranju nekoliko spremeni ter da se uveljavi ne potom ministrske naredbe, marveč potom zakona, ki se bo predložil narodni skupščini. Ugotoviti je treba, da so se zastopniki Hmeljarskega društva v Žalcu in sekcije trgovcev pri celjskem gremiju izrekli proti obveznemu signiranju hmelja. Razloge, ki so jih oni navajali proti obveznemu signiranju, so pobijali zastopniki pridelovalcev, zlasti pa zastopniki ministrstva poljedelstva. Poslednji so povdarjali, da ima signiranje namen braniti naš hmelj ter preprečiti, da ne bode inozemstvo izkoriščevalo naše izdelke v svoj dobiček. Konferenca v Beogradu je dokazala, da med pridelovalci hmelja in med prekupovalci ni one soglasnosti, koje potrebo je na konferenci povdarjal sam poljedelski minister Stankovič.

Oblastni poslanec živinozdravnik Pirnat.

Ali so nam okrajni ekonomski res p trebni.

III.

V prejšnjem poglavju omenjeni zakon z dne 3. julija 1898 — veljaven le za tedanja kraljevina Srbija — določa v 4. členu, da se lahko nastavi za okrajne ekonomski oni, ki so dovršili kako kmetijsko šolo z izvrstnim uspehom in ki so se udeleževali najmanj 1 leto na kakem državnem ali zasebnem dobro urejenem posest

vu, kakor tudi oni, ki so bili zaposleni najmanj pet let kot pomočniki državnih ekonomov, ali v kakem drugem kmetijskem zavodu.

Dolžnosti okrajnih ekonomov so bile po členu 2 navedenega zakona določene takole:

1. Da poučujejo ljudstvo o boljšem in koristnejšem načinu obdelovanja polja, oskrbovanja travnikov, pospeševanja vinarstva in sadjarstva, reje živine, rib, perutnine, čebel in sviloprejk.

2. Da skrbijo za pravočasni začetek, izvrševanje in svoječasnno dovršitev vseh kmetijskih opravkov.

3. Da gredo z nasvetom in delovanjem na roko posameznim kmetovalcem pri naročanju orodja in strojev, plemenske živine, semenja in sadja ter vseh ostalih potrebščin.

4. Da proučujejo kmetijske razmere v svojem okolišu in da o tem poročajo ministertvu za narodno gospodarstvo.

5. Da nadzirajo vse občinske, okrajne in okrožne zavode, ustanove in zadruge ter da skrbijo za njihov napredek.

6. Da se brigajo za točno izvrševanje vseh kmetijskih zakonov in takih naredb in

7. da oskrbujejo kmetijske postaje, oziroma sadonosnike, in da v splošnem izvršujejo vsa ona opravila, ki se jim nalože s posebnimi zakoni ali naredbami ministertva za narodno gospodarstvo.

Ali in v koliko so bili tedanji okrajni ekonomski kos stavljenim jim izredno obširnimi nalogam, o tem zgodovina molči.

Po členu 3 začetkom navedenega zakona so bili omenjeni činitelji nastavljeni s kraljevim dekretom na predlog ministra za narodno gospodarstvo. Njihova plača pa je znašala po členu 5 označenega zakona: I. razred 4000 Din, II. razred 3500 Din in III. razred 3000 Din na leto, to je 333 Din, 291 Din in 250 Din mesečno. Je to za tedanje razmere res sijajna plača za uradnika, ki živi in službuje le v kraju, kjer je nameščen.

Kako pa naj okrajni ekonomski s to plačo izvršuje vse zgoraj pod točkami 1. do 7. navedene dolžnosti v obsegu celega svojega področja, odnosno okraja, o tem iz predmetnega zakona pač ni prav ničesar povzeti.

Ruše. Dne 6. februarja se je poročil gospod Alojz Harič, posestnik na Smolniku z gđ. Marijo Pajtler od Sv. Lovrenca na Pohorju. Ker je v obeh hišah Slovenski Gospodar eden gost in zvest prijatelj, jima kliče za poroko: Bog živi! Dne 12. februarja je bila poročena gđ. Justika Lakoše iz vrle hiše posestnika Franca Lakoše v Rušah s tovarniškim uslužbencem Karlom Kape. Tudi njima kliče Slovenski Gospodar: Bilo srečno! — Občinske volitve so bile razveljavljene radi nedostatka pri reklamacijah in razpisane so nove volitve za nedeljo, 11. marca. Vse tri stranke SLS, SDS in NSS se skrbno pripravljajo za volilni boj. Bitka bo vroča in dolžnost vsakega našega somišljenika bo, da gre voliti in spravi na volišče vse do zadnjega pristaša SLS; gre namreč za to: čegave bodo Ruše. — Pri nas je umrlo zadnji teden kar šest oseb, dve v bolnišnici, štiri doma, med njimi gđ. Albina Lasbacher, več-

letna in vzorna učiteljica v Rušah in Selnici ob Dravi.

Ruše. Izredno svečan je bil pogreb zgodaj umrle, od vseh spoštovane in pri vseh priljubljene bivše učiteljice Albine Lasbacher. Kojena je bila dne 11. decembra 1889 v Slov. Bistrici, bila je torej šele v 39 letu. Težka srčna bolezen, kalere kal je iskali v preganjanju slovenskih rodoljubov in rodoljubkinj l. 1914., jo je prisilila, da je četudi nerada, stopila v pokoj. Po smrti priljubljene sestre Gizele jo je žalost potrla še bolj in jo priklenila štiri dolga leta na bolniško posteljo. Toda njena močna vera in njena velika bogoljubnost sta ji pomagali bolezen vdano prenašati. Morda je njen tih vzgled svete bogovdanosti na druge vplival močnejše kakor živa beseda v šoli in tako je ostala še v svoji boleznini drugim učiteljica in voditeljica. Na praznik Marije Lurške je dobro pripravljena in previdena s svetimi zakramenji naglo vzdihnila, mirno, nepričakovano, brez smrtnega boja. In zaplakala je množica hvaležnih učenk in ljubečih prijateljic, trume Rušanov in tujcev so jo hodile kropiti, ne samo s kropilom svete Cerkve, ampak tudi s svojimi vročimi solzami. Na njeni zadnji poti jo je spremljala velika množica od blizu in daleč, učenci ruške šole, tovariši in tovarišice, pet duhovnikov in nepregledna vrsta vdanih prijateljic. Pri odprtem grobu so se poslovili od nje domači g. župnik v imenu župljanov in učenk, g. oblastni šolski referent gosp. Danjkovič v imenu učiteljstva in ravnateljica Štupca v imenu Marijanske kongregacije za učiteljice, ki jej je bila pokojnica zvesta članica. Moški pevski zbor ji je v slovo zapel dve žalostinki. Dolgo se množice nisoogle ločiti od groba. Počivaj sladko v Bogu, čista duša! Po njem si hrepnela, v njem se zdaj odpočij!

Sv. Benedikt v Slov. gor. Dne 13. februarja sta bila tukaj poročena Jurij Zemljič, kmetški sin iz Ročice in Marja Vakaž, kmetška ači pri Sv. Benidktu. Zenin je bil od leta 1919 orel in sedem let odsekov načelnik, zadnji leti tudi srenjski načelnik, razven tega vzgleden član Marijine družbe in dolgoten cerkveni pevec. Nevesta je bila zvesta družbenica Marijina, od leta 1920 orlica ter zadnje leto tudi srenjska predsednica. Zato so polnoštevilno spremljali Orli in Orlice — prihiteli so še sestre Orlice od Sv. Lenarta — ženina in nevesto v cerkev. Pred cerkvijo sta ju pozdravila Orel in Orlice ter predsednica Dekliške Marijine družbe s pomembnimi nagovori, pevski zbor pa jima je zapel krasno pesem v pozdrav. Njune zasluge je z navdušenimi besedami proslavil č. g. kaplan Brvar ob poroki ter ju zahvalil za njuno vzornost in stanovitnost v življenju, za njuno izredno požrtvovalnost za naše mladinske organizacije, pevski zbor pa jima je krasno popeval med sveto mašo. Nam drugim pa so ob teh ganljivih prizorih solze stopile v oči in se nam je izvila iz src iskrena prošnja do Boga, naj bogato blagoslovi novoporočena ob nastopu družinskega življenja in naj nam da še mnogo tako delavnih, za vse dobro vnetih, v življenju vzornih, svojim staršem pokornih, Jezusu in Mariji zvestih mladeničev in deklet, kakor sta novoporočena. Na mnoga, srečna in vesela leta! Bog vaju živi!

Polenšak pri Ptuj. Čas veselih gostij je minil. Da tudi mi na Polenškaku nismo popolnoma zaspani, je znak osem gostij oziroma oklicanih. Sicer ni to veliko število, a tudi po sosednjih župnijah ni bolje. Med zakona srečne je stopil naš domači mlinar in kmet Fr. Janžekoveč iz Braslavec, mahnil si je po družico k Sv. Tomažu. Poročil se je tudi daleč na okoli znani godec Zorkov Franc iz Polenec, ki je svojo glasno harmoniko že na mnogih gostijah napravil mnogo veselih in kratkočasnih uric. Naj še omenimo, da se nismo samo doma ženili, ampak

eno so nam odvedli doli k Sv. Lenartu, da smo vsaj nekoliko zadostili lanskemu zadolženemu dolgu. Kaj več o tem pa ne smemo pisati, bili bi od naših zakona željnih deklet gotovo tepeni. Naj vsaj tako za letos zadostuje, vsem pa, ki so se letos novo vpregli v zakonski jarem, želimo obilo zakonskega veselja, blagoslova in nebes!

Sv. Bolfenk pri Srelišču. Dne 19. t. m. se je vršila pri nas volitev občinskega starešinstva občine Kog. Za župana je izvoljen naš stari župan, ki nam županuje že 32 let, to je g. Anton Borko, za prvega občinskega svetovalca Jože Breznik, za drugega Peter Habjanič, ostali odborniki pa so: Rob. Kosar, Matija Zadravec, Jožef Novak, Franc Bukovec, Ivan Levanič in Ivan Rubin. Vsi so pristaši naše SLS. Demokratarji s svojim šolskim upraviteljem Mirko Klanjščakom, ki je med tem že odrčel, so pogoreli.

Vučjavas na Murskem polju. Na poroki J. Znidarič in Zefike Domajnrove smo se tudi v dobri volji spomnili na naše trpeče slovenske zavedne brate v Primorju in se je nabralo za Jadransko Stražo 52.20 Din. Hvala lepa vsem darovalcem, našima novoporočencema pa želimo obilno božjega blagoslova.

Sv. Andraž v Slov. gor. To je bilo minuli teden radosti in veselja — in upravičeno — saj so tri vrle hiše obhajale ženitovanje in sicer Hrgova, Crcova in Rižnarjeva. Našega zavednega Jožeta Hrga je poročal, nevestin sorodnik č. g. župnik Lovrec iz Ljutomera. Dobro znamenje za naša dekleta, da sta v našo župnijo prišla dva tuja ženina po gospodinj. Eden od Sv. Tomaža pri Ormožu je odpeljal vrlo družbenico Nežo Braček iz Hvalčinec na svoj dom. Od Sv. Antona v Slov. gor. pa je prišel po Liziko Hešič v Smolinca — tudi vrlo družbenica — mladi Matija Paluc. Ta pa bode ostal v Smolincah na ugledni kmetiji kot gospodar. Pozdravljamo ga iz srca, saj je bil kot fant med najboljšimi — bode gotovo tudi kot mož. Bog živi novoporočence! — Ni še potihnila vesela svatovska godba v naši župniji, pa se je oglašil mrtvaški zvon z žalostno novico, da je umrl naš somišljenik Ivan Pravič iz Drbetinec. Star komaj 40 let je podlegel kratki, pa mučni bolezni. V njegovo hišo so prihajali naši krščanski listi. Bil je član tukajšnjega Apostolstva mož in lepo vršil svoje verske dolžnosti. Pred njegovo hišo stoji prostorna kapela Srca Jezusovega v spomin v svetovni vojni padlim vojakom. Vse to je lep dokaz vernega srca. Počivaj v miru!

Novavas pri Konjicah. Dne 24. februarja obhajata jubilarita gg. Blaž in Jozefa Padežnik 50 letnico svojega srečnega zakona. Sv. opravilo bode daroval milostljivi gospod arhidijakon Tovornik. V celem svojem življenju sta bila skrbna gospodarja in zgledna vzgojitelja svojih otrok. Bila sta tako kažipot, kako morajo stariši krščansko vzgojiti svoje otroke. Pošteno sta preskrbela devet otrok, da je vsak pri svojem kruhu, zraven

teh skrbnosti sta pa zvesta pristaša Slovenske ljudske stranke ter člana raznih krščanskih društev in tudi dolgo, dolgoletna naročnika Slovenskega Gospodarja. Zelimo še učakati biserno poroko! Castilamo!

Spitalič. Tukaj se je poročil v sredo dne 15. t. m. vrl naš somišljenik g. Valentin Kukovič z gđ. Rozo Selikovo. Novoporočencema želimo obilo sreče in božjega blagoslova.

Sladkagora. Tukajšnje izobraževalno društvo ponovi v nedeljo, dne 26. t. m. ob treh popoldne v župnišču žalogro v treh dejanjih »Užitkarjic«.

Makole. Tukaj se je po kratki bolezni umrl dne 9. t. m. posestnik v Pečkah Kovačič Andrej. Njegova žena Marija je še zdrava oskrbela možu lep pogreb. Toda leden pozneje, dne 16. t. m., je nenadoma izdihnila. Zapuščala pet otrok, katerim izrekamo naše priščrčno sožalje! Rajnima pa bodi zemljica lahka!

Smartno ob Paki. Dne 18. t. m. je ob pol 9. uri zjutraj začelo goreti gospodarsko poslopje Leopolda Napotnika v Gavcah. Zgorela so gospodarska poslopja in kozole, hiša je ostala nepoškodovana; v zadnjem trenutku se je posrečilo rešiti tudi vso živino. Kdo je zažgal, se seveda ne ve. Ljudje domnevajo, da otroci ali pa mačka, ki bi začela goreti pri ognju in bi goreča zbežala v svoja skrivališča in tem potom zažgala. — Na gostiji Florijan Glojek in Marija Kolenc dne 13. t. m. v Gorenjem je nabral Ivan Dvornik med veselimi gosti 73 Din za dijake v semenišču v Mariboru. Bog plačaj! Tako se naj stori na vsaki gostiji!

Braslovce. Letos se pozna, da so začeli ljudje bolj varčevati, ne pijejo več toliko po gostilnah kot druga leta, tudi po noči ni več toliko ukanja in vpitja, se pač pozna lanska slaba hmeljska kučija. Obrtniki oblačilne stroke na jo še najbolj občutijo, imajo veliko manj dela kot druga leta v tem času. — Dne 18. t. m. je umrl Matevž Perger, posestnik v Preserju. Bil je obče priljubljen, kar je pričal lep pogreb. Bil je 30 let občinski odbornik, tri leta župan, cerkveni pevec ter odbornik pevskega društva.

Vojnik. V tukajšnji župni cerkvi sta bila v sredo, dne 15. t. m., poročena g. Josip Aužner, posestnik na Žepini ter bivši predsednik orlovskega odseka v Vojniku, in gđ. N. Kompolšekova iz Trnovelj pri Celju. Nove mu paru želimo obilo sreče!

Vojnik. Pretekli četrtek, dne 16. t. m., je obhajal 70letnico rojstva v ožjem krogu svojih tovarišev vpokojeni župnik kalobški prečastiti gospod Jožef Kostanjevec. G. jubilarntu ključemo: Bog Vas ohrani še mnogo let!

Slivnica pri Celju. Umrl je dne 16. t. m. pri Sv. Urbanu št. 8 posestniški sin Janez Podgoršek v 27. letu svoje starosti. Pokojni je bil vzorno lepega obnašanja ter vsled tega priljubljen pri vseh, ki so ga poznali. Bil je dober živinorejec ter splot sposoben, da bi prevzel posestvo po očetu. Toda Bog ga je

po kratkem trpljenju poklical k sebi, previdenega z vsemi zakramenti. Sv. mašo je opravil zanj njegov brat, ministriral je njegov najmlajši brat-dijak, pokopan je v grobu svojega brata Franca, ki je umrl tudi v 27. letu svoje starosti pred 12 leti. Potrtim starišem, ki so z njim zgubili najmočnejšo oporo, naše sožalje, tovariši pa se ga naj spominjajo v svojih molitvah!

Kalobje. V nedeljo, dne 12. t. m., smo ustanovili pri nas Kat. prosvetno društvo, katerega smo proslavili s posebno prireditvijo, petjem in gledališko igro. Zanimanje je bilo velikansko po celi fari in še čez. — Dne 13. t. m. sta se poročila Franc Brečko, sin cerkvenega ključarja pri Sv. Jakobu, z mladenko Terezijo Hercog iz Vodruža. V nedeljo, dne 19. t. m., pa Franc Knez, gostilničar iz Št. Lenarta pri Laškem, z Roziko Podgoršek, hčerko gostilničarja Franca Podgoršek pri Sv. Jakobu. Bilo srečno!

Sv. Vid — Grobeljno. Letošnji predpust so se pri nas precej ženili. Muhasta dekleta so se poročila iz občine ven. Fantje pa za vrčilo v druge občine. Na naše mlado prostov. gasilno društvo tudi ne pozabijo. Tako se je nabrala na gostiji Zagan — Fajs 230 Din in na gostiji Esih — Fandre 100 Din v prid društvu. Novoporočencem pa na mnoga leta in obilo sreče!

Sv. Lovrene na Dravskem polju. Na gostiji Pulko-Pišek so svatje za dijaško kuhinjo v Mariboru zbrali 100 Din. Bog jim plati! — Lelošnji predpust je zvezal dokaj parov: dve nevesti sta odšli iz fare, dva ženina sta si pa privedla neveste iz sosednih župnij. Bilo povsod srečno! — Naše prosvetno društvo je zadnje mesece začelo živahneje delovati: oživljata se Mladeniška in Dekliška zveza z rednimi poučnimi shodi. Igralci so pa vprizorili po dvakrat spevoigro »Ribičeva hči« in »Verigo«, na pustno nedeljo pa »Dva gluha« in »Zamorec«. Le neustrašeno naprej!

Tezno pri Mariboru. Dne 13. t. m. je na svoji običajni jutranji vožnji v mesto nenadoma izdihnil tovarniški kočijaž Aleksander Bozi. Pero mi je ravnokar pisalo zahvalo za vrlo pomoč in sodelovanje pri nedeljski prireditvi v šoli, ko je prišla nepričakovano žalostna vest o njegovi smrti. Šolska mladina je izgubila z njim vnetega dobrotnika, učiteljstvo pa vrlega pomočnika, ki se je izkazal ob vsaki šolski prireditvi. Še za nedeljsko predstavo je prodajal po mestu vstopnice in agitiral. Delo za šolsko mladino mu je bilo vedno v največje veselje. Plačaj mu ljubi Bog tam v raju! Bodi blagemu možu zemljica lahka! Družini, težko prizadeti, naše globoko sočustvovanje!

PREKLIC.

Spodaj podpisana preključem, da nisem več plačnica za mojim možem Metodom Ulipi v slučaju, da bi napravil kake dolgove, ker sva sodnijsko ločena. — Bernarda Ulipi, Ilovca, Višnjavas pri Vojniku. 253

MA'LA OZNANILA

Učenea za trgovino z možanim blagom sprejemem 1. marcom. Isti mora bil poštenih staršev ter imel po možnosti dve meščarski. Cenjene ponudbe pridene učene na upravo Slov. Gospodarja. 24

Vajenea iz poštene hiše sprejme Miha Kokošinek vrtnar, Celje, Gabrje 154. 185

Sestletni zdrav fant se da za svojega. Ana Zajšek, Ljubstava 40, p. Sv. Vid pri Ptujju. 219

Trojaški pomočnik išče stalno službo, najraje v me lu. Cenjene ponudbe pošlovom »Marljivi pomočnik« p. Sv. Bolfenk v Slov. goricah. 247

Dekle iz dežele, pridno in pošteno, se sprejme. I. Plisanec, Maribor, Koroška cesta 11. 184

Krojaški šivalni stroj (Ringschiff) skoraj novi po ceni na prodaj pri Jožku Zorbek, Sv. Lenart v Slov. gor. 217

Še se izučena kuharica za obro hišo na deželi blizu Celja. Opravljati mora v rostem času skupno z drugo služkinjo vsa hišna in vrtna dela. Starost 25 do 30 let, popolnoma zdrava. Ponudbe z zahtevno plače in zavedbo dosedanjega službovanja je poslati na upravo tega lista pod »Savinja«. 240

Volar, pošten in marljiv, se sprejme 1. marca v župnišču v Mariboru. 230

Ceptljene trte za prihodnje sajenje, različnih vrst, na podlagi Rip. portalis, Rip. Göthe 9 in Ber + Rip. Teleki 8 B, nudi interesentom cenik brezplačno na razpolago: I. trsničarska zadruga v Sloveniji, pošta Juršinci pri Ptujju. 21

Viničarja brez otrok, dve letavne moči, iščem. Vila Bahič-Purgaj, Lajteršperl št. 256. 200

Prodaj hrastove doge za polovnjake, tudi kostanjeve okoli 15 poljk. Cena po dogovoru. Simon Habit, Bresternica pri Mariboru. 223

Služba mežnarja in organista se odda s 1. majem. Pojasnila daje župni urad Belevode, p. Šoštanj. 198

Breja kobila, težka, brez pogreška se zamenja za močnega konja ali kobilo. Električna žaga M. Obrnan, Loška ulica 15/I, telefon 94, Maribor. 20

Stiskalnica za grozdje in sadje na kamen se proda v Slovenski Bistrici h. št. 94 in 195. Ponudbe je nasloviti na upravo lista. 241

Majerja za srednje veliko posestvo pri Brežicah potrebujem, poštenega, oženjenega. Dohodki po dogovoru. Ponudbe na lastnika Viljema Horvat, lesni trgovec, Sv. Križ, Kostanjevica. 155

Tezno. Pri nas je uprizorila naša šolska mladina igrice »V predpustni noči«, zapela in zarajala v veliko radost staršem, ki so napolnili dvorano do zadnjega kotečka. Prireditev je sijajno uspela v vsakem oziru ter se nam je na tem mestu prav iskreno zahvaliti cenj. učiteljsstvu za trud in požrtvovalnost, tamburaškemu društvu »Zvon« pa za prijazno sodelovanje.

Ljutomer. V našem mladem mestu je neko mogočno društvo, ki ima nalogo centralizirati vsa stara narodna društva, kakor čitalnico, Pevsko društvo itd. Kar je staro med staro šaro. Čitalnici se je posrečilo še v tem letu životariti, a Slovensko pevsko društvo je postalo žrtev šovinizma in lakomnosti. To društvo je bilo ustanovljeno leta 1894. v najhujši dobi nemškutarstva ter je storilo za narodno probudo v mestu in v okolici prav mnogo. Pevsko društvo je vselej rado sodelovalo pri cerkvenih slovesnostih, pri vseh narodnih prireditvah ter nas je razveselilo vsako leto tudi s samostojnimi koncerti, ki so bili vselej prav dobro obiskani. Društvo je gojilo mladinsko petje, solo petje, moški, ženski in mešani ter salonski orkester. Imelo je tudi svojčas tamburaški odsek. Do razpada ni menda prišlo radi pomanjkanja pevskih moči, pač pa radi tega, da si prisvoji nasprotno društvo na najlozji način klavir in drugo. Dobro so nam še v spominu lepi koncerti, pri katerih so sodelovali tudi dobri goslači, kakor gg. Serajnik, Nerat ter zlasti slavnoznani baritonist č. g. Kamilo Kolb iz Zagreba. Zal, da je zbolel dosedanji pevec, ki je društvo vodil nesebično 32 let. Za dobrobit društva je žrtvoval ves svoj prosti čas, za vse to pa kot častni član društva niti ni bil povabljen na zadnji občni zbor, na katerem se je pripetil tak kulturni škandal. Tako se plačuje narodno delo ob 60letnici njegovega rojstva. — Častni ud sedaj uničnega kulturnega društva.

Rožiški vrh. Na Svečnico nam je smrt utrgala iz naše sredine Janeza Mir, posestnika v Rožičkem vrhu občine Stanetinci. V 71. letu je po 7dnevni kratki boleznj umrl previden s svetimi zakramenti, mož kremitnega značaja, s katerim je občina izgubila mnogoletnega svetovalca, čez 40 letnega odbornika, ki je vselej in ob vsakem času nastopil za dobrobit vseh, kot pristaš Slovenske ljudske stranke, a Slovenski Gospodar je z njim izgubil 28letnega naročnika. Z njim so izgubili otroci skrbnega, vzglednega in dobrega očeta, reveži dohotnika, potrebni pomočnika, ker vsak je našel pri njem pomoč

in postržbo. To je pokazal njegov pogreb v soboto, katerega so se udeležili vsi vzlic slabega vremena po mogočnosti vsi občinski odborniki in častno število občinstva. Izražamo naše globoko sožalje celi družini radi izgube. Rajni pa naj počiva v miru!

Radvanje. Prostovoljna požarna bramba v Radvanju ima v nedeljo dne 19. svečana v gostilni Škof (Roth) — pri vodovodu Tržaška cesta — dobrodelno zabavno prireditev z začetkom ob 15. uri. Vstopnina samo 4 Din. Ker je čisti dobiček namenjen za nabavo potrebnega gasilnega orodja, pričakuje odbor obilne udeležbe!

Leskovec. Dne 12. t. m. sta bila poročena mesar Friderik Vreg in trgovka Marija Kozel. Novoporočencema želimo obilo božjega blagoslova!

Sv. Ana v Slov. gor. V 3. številki »Domovine« je izšel članek, ki se onemoglo zaganja v mladeniče iz vrst SLS. Proti koncu članka ga imenuje že moža in najsposobnejšega borca SLS. Dopisnik v hudi jezi slika uspešno delo krajevne organizacije SLS pri zadnjih občinskih volitvah. Radi svoje avednosti napada druge, ki so po njegovem mnenju krivi poraza demokratov. Res pa je, da demokrati niso znali vezati kandidatnih list. Tako pa je klerikalni zmaj požrl posrednjega demokratskega župana s tajnikom vred. Pravijo, da sedaj pretaka radi tega bridke solze. O občini Zgorjni Ročici namigava dopisnik, da so zmagali demokrati, res pa je, da sami demokrati v tej občini niti kandidirati niso upali; zato so dali na čelo člana SLS, ki je po volitvi ponovil svoj pristop v SLS, tako da šteje SLS 6 odbornikov in demokrati enega. O okrajni cesti pravi dopisnik, da smo jo mi preprečili. Vsakemu otroku je danes jasno, da lansko leto zadeva o okrajni cesti jasnega gospodarskega značaja niti ni imela, ampak se je vkljub veliki volji ljudstva hotel celi načrt porabili v politične namene. Ko pa se je našel neugoden političen načrt, se tudi z gospodarskega »lališča« ta cestna zveza ni upoštevala. Misel o tej cestni zvezi se je rodila prej, nego je dopisnik »Domovine« vedel o svojem poklicu in strankini pripadnosti. Njeni nositelji so bili drugi ljudje, kakor današnji puhloglavi naprednjaki. Ta misel se zopet pojavlja danes kot prvo vprašanje našega kraja in spravlja v razpravo pol župnije. Dopisnik, ki veliko govori o napredku, naj gre sedaj med ljudi in pokaže v dejanju in besedi, da mu je napredek kraja prva stvar. O tem pa mislim, da bo treba prepričati najprej predsednika krajevne organizacije SDS Sv. Ana,

ki izjavlja, da so za take novotarije le listi, ki davkov ne plačujejo. Samo beseda naprednjak še ni zodosil, treba je to v dejanju dokazati. Tudi v tem se je dopisnik varal, da je mislil z besedo »mladenič« prizadetega žaliti. Ako bi mladenič bila žalitev, bi vsak dorastel človek bil žaljen, ker je vsak preživel dneve mladosti.

Stoperec pri Rogatcu. Če tudi smo v zakotnem kraju in ni zlepa slišati imena naše vasi, vendar tudi tukaj z vnemo deluje mladina na prosvetnem polju. Preteklo nedeljo je priredilo tukajšnje učiteljsvo s šolodraslo mladino dve lepi igri, namreč: »Ne kliči vragat« in »Mutast muzikant«. Igri sta uspeli za naše razmere prav dobro, kar je na gledalce napravilo zelo ugoden in razveseljiv utis. Čisti dobiček je namenjen v korist stoperški šolski mladini.

Libeliče. Pri nas se je poročil Josip Vidrman, p. d. Mališnik, posestnik v Libeliški gori, s Katarino Sekalo, kmečko hčerjo v Stanijelu. Bog jima daj obilo blagoslova!

Ribnica na Pohorju. Kat. prosvetno društvo v Ribnici je priredilo dobro uspelo ljudsko igro »Miklova Zala«, ki jo je moralo ponoviti dne 5. t. m. Igralci so brez izjeme res častno rešili svoje vloge. Nekateri so s svojim uglajenim nastopom celo presenetili občinstvo. Domači umetnik-risar je pokazal svoj izredni risarski talent v risanju kulis. Tudi pevci pod vodstvom č. g. kaplana Barbiča so podali lepe in tehnično težke pesmi, ki jih slišiš le pri najboljših podeželskih pevskih društvih. Prireditev je posetilo veliko število ljudi in gostilniška dvorana pri Ptačniku je za take prireditve veliko premala. Ko je bila dvorana že do zadnjega kotečka zasedena, ljudje še niso odnehali, kajti vedno in vedno so še prihajali ljudje, ki so za vsako ceno hoteli videti igro. Nekaj uprav neverjetnega je bil pogled v prenatobno polno gostilniško dvorano. Glava pri glavi, kakor sardine v skatjci, so napolnili strpljivi ljudje že imenovani prostor. Dovoljujem si pa pripomniti k temu poročilu samo nekaj pripomb. Naj bi se dogodilo, da postane komu v taki prenatobni sobani slabo! Kaj početi, če bi izbruhnil požar? Kdo bi prevzel odgovornost za morebitno nesrečo? Iz vsega tega je razvidno, da ne preostaja Prosvetnemu društvu v Ribnici nič drugega, kot da začne resno misliti na društveni dom. Tak društveni dom je za Ribnico krvava potreba. Šele takrat bo začelo društvo prav živeti in uspehi bodo še vse bolj vidni. Sicer pa če gradijo veliko revnejše občine svoje lastne društvene domove, potem menda tudi naša

Miguel je takoj ubogal; ker v Argentini nikoli ne ponovijo ukaza, ko se prikaže revolver.

— Odpri roko!

Na Miguelovem obrazu se je prikazal komičen izraz protesta, ubogal pa je vseeno. Prsti so se iztegnili in nekaj je padlo na tla.

Dübell je še vedno meril proti Miguelu in je poklical druge.

— Glejte tam na tleh! Dve »tabi« ležita tam. Ena, ki mu je sedaj padla iz desne roke, je na enem koncu težja. Le poizkusite; pri vsakem metu pade na »suerte«!

— —

Ko se je Dübell zvečer vlegel in položil glavo na sedlo, da bi spal, je razmišljal o tem, kako neumnost je naredil. Nasprotnika je sicer ponižal in mnogo pridobil na ugledu, nakopal pa si je smrtne sovražnika. In z ozirom na naloge, pred katerimi stoji, je več kot neumno, da si nakopa sovražnika, ki ne bo miroval, dokler se ne maščuje.

VII.

Drugo jutro je Dübell dobil naročilo, da zapusti sedanjo postajo in prevzame nadzorstvo nad pokrajino, ki je od središča oddaljena nekoliko kilometrov. V

gotovem oziru je bil tega vesel, ker ga Miguel ni gledal bogve kako prijazno, ko sta prišla skupaj in je gotovo najbolje, da sta čim bolj oddaljena drug od drugega.

Stari Donato se je zelo razburil, ko so mu povedali, kaj se je pri igri zgodilo in je takoj dal naročilo, da se Dübell odstrani.

Novi Dübellov dom je bila bajta, pletena iz šibja s streho iz trstja. Okna in vrata so bila zamrežena radi mosquito-muh.

Dübell se ni dolgočasil in edino to ga je mučilo, da je bil zelo oddaljen od Las Casasa in njegovih gostov.

Od ranega jutra pozno v noč je imel Dübell na pašnikih opravila in ko se je zvečer vrnil, je zadovoljno zavžil večerjo, ki si jo je sam pripravil. Zadnji trenutki pred solnčnim zahodom so mu bili najdražji. Sedel je pred bajto in občudoval nebeškolepi žar zahajajočega solca.

Komaj je solnce zašlo, so prileteli milijoni žejnih muh in ni bilo obstanka zunaj.

Nekega večera je Dübell mirno sedel in kadil. Pes v kotu je naenkrat naglo dvignil glavo, vohal in tihno renčal, kar v pasjem jeziku pomeni: Takoj bom lajal!

Ker se pes nikdar ni zganil brez povoda, je postal Dübell pozoren. Pes ni miroval. Gobec je pritisnil na odprtino vrat in je pozorno napenjal ušesa.

nova knjiga za vas! Brez nje ni nedelje!
"BESEDE ŽIVLJENJA!"
 Naročite ta fantovski molitvenik,
 ki stane 22 Din, v usnje z zlato
 obvezo pa 30 Din v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Fantije

Ribnica ne bo zaostala! Začet bo treba in nič več odlagati, kajti le v delu bo zagotovljen uspeh!

Marenberg. V listnici uredništva »Slovenskega Gospodarja« se je bralo, da se v prihodnje ne sprejemajo poročila o raznih prerekanjih glede občinskih volitev v posameznih krajih. Ker pa je Marenberg obmejna občina, naj se objavi nekaj vrstic o zadnjem volilnem boju, ki je bil jako hud. Kraj obsega dve občini, trško, ki ji je sedaj župan Nemeč po krivdi slovenske nesloge, in okoliško, takozvano Vižingo, ki obsega soseske: Gornja in Spodnja Vižinga, Sv. Janez in Sv. Trije kralji. V nedeljo, dne 5. februarja, je bila volitev občinskega odbora za Vižingo. Bila je nepričakovano številna udeležba, in agitacija zadnjih dni strastna. Marenberški tržani so nameravali za vsako ceno dobiti okoliško občino v svojo oblast, računajoč z nepoučenostjo okoliških kmetov in delavcev, kar je bilo jako nevarno. Vendar so dobili združeni Slovenci, SLS ter delavska lista, lepo večino: 11 odbornikov, Nemci le 6. Naj bo izrečena javna zahvala vsem zavednim volilcem, ki so s svojo značajnostjo in požrtvovalnostjo rešili čast obmejne občine! Novemu odboru pa želimo mnogo uspeha v dobrotit stiskanega kmetkega in delavskega ljudstva!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Poročila se je v Seliščih na svojem domu dobro in pridno dekle Terezija Jaušovec s splošno priljubljenim in spoštovanim Vincencem Zemljicem od Male Nedelje. Oba sta iz dobre, krščanske in narodne hiše. Novoporočencema mnogo sreče!

Sv. Jurij ob Ščavnici. V letošnjem predpustu v naši župniji gostije zelo napredujejo. Precejšnje število novozaročencev je že skočilo v zakonsko gnezdo. — Tudi gorki jug se je že začel spodtikati ob naš prijazni Rožički hribček, ki je krog in krog obdan z vinsko trto, njivami in sadnim drevjem. Kaj prijetno nam je živeti v sredi tega vinorodnega kraja. Krasen razgled imamo na vse strani naša Slovenskih gor in v Prekmurje.

Zagorci. Z glasom sreskega poglavarstva v Ptuj, ki je bil razglašen na Svečnico, je bilo oznanjeno, da se ne sme staviti nobena hiša, tudi nikakšna prezidava poslopja brez zidarskega in brez tesarskega mojstra, kakor tudi brez načrta in brez dovoljenja občine itd. To je občutno zadelo kmetiki in posebno še delavski sloj. Kje si naj sedaj ubogi zasluži denar, ko je vsepovsod hudo

za denar? Brezposelnost bo zavlada tudi na kmetih in po deželi, v mestih je je že tako dosti, da stanujejo ljudje skoro na prostem. Kako pa si hoče siromak, ki poseduje kakega pol orala zemlje ali več, omisliti imenitno hišo, oskrbeti si zidarskega mojstra, prošnje za dovoljenje itd. To je vse zaručeno z ogromnimi stroški. Vsak siromak gleda, da si napravi vse kolikor mogoče sam, drugače je prej drugih ko njegovo. Palače in imenitni načrti so za mesto, na deželi pa pustite ljudem živeti tako, da bo domača obrt prosta in prosto delo.

Šmiklavž pri Slovenjgradu. V naši mali župniji, v kateri navadno celo leto umrje le kakih sedem oseb, smo letos tekom 6 tednov imeli že pet pogrebov. Dne 8. t. m. smo imeli posebno žalostni pogreb, pokopali smo p. d. Prijolčevo gospodinjvo Ivano Potočnik, ki je umrla nagle smrti v starosti šele 34 let, zapustivša svojemu možu štiri celo majhne otroke. Dala je zdravemu otroku življenje, a par ur po porodu je njej postalo slabo in naglo prihiteli vlč. g. župnik je mogel umirajoči ženi podeliti še samo sv. poslednje olje. Pokojna je bila zelo verna in pridna žena. Dne 11. t. m. pa smo položili k zadnjemu počitku častitljivega starčka Jurija Cas, p. d. Kodravega očeta, ki je dosegel visoko starost 78 let. Pokojni je bil mož stare korenine, globokoveren, zvest tretjerednik in je tudi svojo družino vzgojil v strogo verskem duhu. Prišel je k nam iz šentiljskih planin, pa po svoji pridnosti kot spreten trgovec z živino in po svoji treznosti je povzdignil svojo kmetijo do lepega blagostanja. Bil je tudi zvest pristaš naše stranke, že bolan se je pa vendarle udeležil zadnje volitve v narodno skupščino. Bog daj našim rajnim večni mir in pokoj, zaostalim pa izrekamo naše iskreno sožalje!

Slovenjgradec. Mislinjska podružnica slovenskega planinskega društva ima svoj redni letni občni zbor dne 3. marca t. l. v gostilniški sobi Narodnega doma. Vsi člani se vabijo, da se istega udeležijo. — Odbor.

Škofja vas. Cesta, katera pelje proti Sv. Tomažu, je bila v Tonekovem hribu za vsak promet nemogoča. Vsled tega so interesi sklenili jo popraviti, in g. Jurčak je dovolil, da se cesta prestavi, kar zelo omogoča prevoz čez hrib. G. Jurčak je nato predložil občini Škofja vas razmeroma majhno vsoto, za delno povrnitev stroškov, katere je imel pri napravi ceste. Dasi je od tega že več mesecev, še do danes ni naše županstvo naredilo družega, kakor, da se je na seji sklenilo,

da bodo gotovi ljudje cesto pregledali. Kdor pozna to zadevo ve, da se pravi takšno zavlacavanje že itak dobrega človeka zlorablja. Vprašamo: Mar niso bile 292 procentne doklade dovolj visoke? Ako se trošijo vsote za reči, ki niso potrebne, ne ozirajoč se na veliko revščino davkoplačevalcev, potem mora za resnične potrebe biti denar.

Sv. Rupert nad Laškimi. V nižavah se nekako oglašajo pomlad, v naših bregih je pa še prava Sibirija; snega je nametlo še za eno zimo, mrzel veter razsaja tukaj vsaki dan, o ljubi spomladi mi še ne vemo ne duha ne sluha. Tako pa nas stiskajo nadloge na drugi strani: povsod pomanjkanje, denarja ni, in ne zaslužka. Precej hmelja smo pripravili preteklo leto, nekateri so ga prodali po znanih nizkih cenah, večinoma pa še leži v shrambah in posluša, kako židje in njim podobni kristjani brijejo norce s tem pridelkom. — Pred nekaj časa se je tukaj ustanovila mlekarina, danes je to podjetje na robu propada, sir ne gre! — Dne 25. februarja je umrla v Mrlibrezi vdova - kmetica Marija Rejc po kratki bolezni. Bila je vrla krščanska žena, katere mož, blagi Anton, je bil vzoren zavedni slovenski kmet. Počivaj skrbna, dobra mati v miru! — V trobendolskem premogokopu imamo šele kratko časa novega obratovodja g. Moškotevca, o katerem gre samo en glas: hvala Bogu za tako vestnega uradnika! Čisto novi duh je zavel med delavci; nemarneži, rogovileži in pretepači kar frčijo iz jame! Prav tako!

Šmarje pri Jelšah. Nenavadno veliko oklicev je bilo v naši župniji. To kaže, da prebiva pri nas zdrav in krepek rod. Dne 6. februarja je bil v naši župnijski cerkvi poročen vrli mladenič Baltazar Pečnik iz zavedno krščanske hiše z Marijo Pecko z istotako dobre naše hiše. — Šmarski Orel je v popolnem razmahu novega življenja. Najboljši fantje naše fare si štejejo v čast, da morejo biti člani naše organizacije. Pa imamo tudi v naše sredini moža, ki z ognjenim navdušenjem dela za procvit našega Orla. In to je naš gosp. kaplan Strmšek. Mnogi nam zavidajo takšnega voditelja, mi pa smo ponosni, da smemo imenovati g. kaplana enega najboljših mož v našem Orlu. Hvala Vam v imenu vseh bratov Orlov Šmarski Orel Vam ostane hvaležen in bo Vaše nauke obranil v neizbrisnem spominu.

Zibika. Veseli svatje vrlega ženina Antona Založnik in Anice Čokl poklonijo za nove zvonove M. B. na Tinski gori 115 Din. Posnemajte!

— Dobro, stari, gteva ven in pogledava, kdo da je tam!

Dübell je odrinil zapah.

V tem trenutku se je prikazala iz teme postava, zavita v dolgo suknjo, z gosto mosquito-mrežo okrog glave.

— Jaz sem . . . Juanita!

— Juanita?

Odpri je vrata in jo pustil noter.

Dekle je odložilo suknjo in mrežo. Dübell je videl roko, katere ni branila mreža, polna je bila mosquito-pikov.

— Kako strašno so te spikale! — je rahlo božal roko. — Ali si morala daleč iti?

— V ravni črti je od tukaj 12 km do očetove hiše.

— 12 km si jahala skozi to gosto meglo muh!

— Da. Povedala sem ti, da pridem. Samo na to sem čakala, da bi bil sam — je govorila mehko.

— Kako pa si izvedela, da sem sam?

— Neka sova mi je pripovedovala, tako mislim, majhna, rujava sova, ki vsak dan sedi na ograji in tako obrača glavo, da vse vidi. Marsikaj ti imam povedati, kar te bo zanimalo. Lepa holandska žena, sestra tvojega prijatelja . . .

— Kaj je z njo?

— Ona in don Raoul Las Casas —

Juanita se je obotavljala, ko da ne ve, ali bi naj nadaljevala.

— Ali se je zgodila nesreča? — je vprašal malo nemirno.

Juanitino vedenje se je izpremenilo.

— Zakaj vprašaš to?

— Ker hočem vedeti!

Juanita se je naslonila na mizo in s prsti je zagrabila prt.

— Ljubiš jo!

Dübell jo je začudeno gledal? V dekletovih očeh je gorel srd.

— Juanita, kaj ti je? — jo je skušal prijeti za roko, a ona ni pustila in je z nogo udarila ob tla.

— Ljubiš jo! V Entre Rios si prišel le zato, da bi jo videl!

Juanitin pogled je bil tako divji, da se ga je Dübell zbal.

— Ne razumeš tega — je rekel mirno. — Ona ženska je sestra mojega prijatelja, torej mi je sestra.

Umolknil je. Ker ji iz oči jeza še ni izginila, je mehko nadaljeval:

— Draga Juanita, ne ljubim je. Palabra d'Ingles!

— Palabra d'Ingles . . . na angleško častno besedo, Dekle je polagoma dvignilo glavo.

(Dalje prih.)

Ve morate imeti knjigo
„KADAR ROŽE CVETO“
Naročite jo v Tiskarni
sv. Cirila v Mariboru.

Dekleta